

brug, og om disse har det aldrig kunnet paa-
staas, at de vare Gaarde. Dette er først den
allernyeste Tids, allernyeste Opfindelse.

Et kunde jeg være særdeles tilfreds med at
høre udtalt af den ærede Landssthingsmand, der
havde Ordet for mig (Brock), og det var, at han
tiltraadte min Hovedpaastrand om, at det fore-
liggende Lovforslag i Virkeligheden indeholder
meget Nyt. Min Hovedindvending mod Lov-
forslaget, min væsentligste Grund til at stemme
imod det er netop den, at det indeholder for-
forskjellige nye Indskrænkninger i Eiendomsraa-
digheden, medens hverken den ærede Lands-
sthingsmand eller den høitærede Indenrigsmini-
ster eller mig vitterligt, nogenlunde har Anden
endnu knapt har forsøgt paa, endfige naaet
til at godtgjøre, at der er nogen Samfunds-
interesse knyttet til, at dette Nye indføres. —
Det ærede Medlems efter min Mening opti-
mistiske Betragtning, at man skulde købe sig
No ved at vedtage et Lovforslag af denne Art,
ja, den vil jeg skjænke ham. Jeg tror rigtig-
nok, at Erfaringen lærer, at det netop fører
til fuldstændig det Modsatte. Naar det ærede
Medlem paaberaabte sig, at Loven af 19de Fe-
bruar 1861 havde skaffet No i de siden dens
Udfædelse forløbne Aar, saa vil jeg først spørge
om, hvad er det for en No, som vi i disse
Spørgsmaal have havt fra 1861 til 1871.
Dg dernæst vil jeg dog henstille, om der ikke
kan føres et ganske anderledes alvorligt For-
svar for Bestemmelserne i Loven af 19de Fe-
bruar 1861 end det, som lader sig føre en-
ten for det Forslag, der indkom hertil i for-
rige Samling, eller for, hvad det da her ned-
satte Udvalgs Flertal foreslog, eller for, hvad
den høitærede Minister denne Gang har fore-
slaaet.

Indenrigsministeren: Da det ærede
Medlem, der nu satte sig, første Gang havde
Ordet, begyndte han med den Ytring, at han
var vis paa ikke at møde nogen Modsigelse,
naar han karakteriserede dette Lovforslag som
et ægte Barn af det Lovforslag, der ifjor blev
oversendt hertil fra Folkethinget. Det er mig
kjært, at den ærede Landssthingsmand allerede
har erfaret, at denne Formening ikke slog til,
men jeg vil tilføje, at jeg anser Forskjellen

for at være saa stor, at, medens jeg ikke paa
nogen Maade kunde gaa ind paa det, der
ifjor blev oversendt fra Folkethinget, saa fore-
ligger nu dette Lovforslag som et Lovforslag
fra mig. Alt, hvad der i det andet Lovforslag
efter min Overbevisning maatte siges at støde
an mod Godseternes Eiendomsret, satte jeg
mig imod, og jeg kan ikke Andet end beklage,
at den ærede Taler sluttede sit Foredrag med
paa en Maade at bestynde Regjeringen for, at
den her forelagde et Lovforslag, som var et
ligefremt Angreb paa Eiendommen. (Strup:
Ja, det er min fulde Overbevisning.) Det
har det ærede Medlem ikke Lov til at sige,
taltfald ikke uden at bevise det, og jeg vil her
sige, at, naar det ærede Medlem fort forveien
udtalte, at Alt, hvad der ikke var forbudt, var
tilladt, saa siger jeg, at den Sætning er paa
ingen mulig Maade rigtig i sin Almindeligh-
hed, og den er navnlig paa ingen Maade
rigtig ligeoverfor Fæstevæsenet. Det er min
Overbevisning, at Fæstevæsenet har i tidligere
Tid havt en ganske anden Udstrækning, end det
har nu, og jeg tror ikke at være grumme
langt fra Sandheden, naar jeg siger, at i sin
Tid, da Fæstevæsenet begyndte at ordnes ved
Loye, var saa at sige al Jord i Danmark
fæstebunden. Der var ikke den Gang Spørgs-
maal om frakillte Lodder, saaledes som nu,
der var ikke Spørgsmaal om den uhyre Ud-
stykning, som der nu finder Sted, men al
Jorden var saa at sige bunden til Gaarde,
og dert er jeg enig med den ærede Lands-
sthingsmand, at Fæstetvungen paahviler Gaar-
dene og intet Andet. Jeg maa altsaa for
mit Bedkommende paa det Allerbestemteste —
og muligt endnu bestemtere, end det ærede
Medlem udtalte, at dette Lovforslag var et
Angreb paa Eiendomsretten — protestere
imod, at Saadant skulde være tilfaldet fra
Regjeringens Side. Men jeg indrømmer, at
jeg betragter Godseternes Eiendomsret paa en
noget anden Maade end det ærede Medlem.
Jeg kan nemlig ikke se bort fra, at den er
knyttet til visse Betingelser, som Godseteren
er pligtig at underkaste sig, og som Lovgiv-
ningen endog tildels har Ret til at udvide.
Det ærede Medlem drog flere Gange tilfjels
imod den Ytring af mig, at jeg betragtede